

[Finansministeren.]

over 50 pCt. af Aktiekapitalen, svares der 10 pCt. af den Del af Indkomsten, der overstiger 50 pCt.

For udenlandske Selskaber samt her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger uden indbetalt Aktiekapital gælder særlige Ligningsregler.

Vedrørende de i Forslaget nævnte Skalaer skal bemærkes, at Merindkomstskatten for Personer først vil overstige Tillægsskatten, naar ca. 50 pCt. eller derover af Indkomsten i 1937—38 er Merindkomst i Sammenligning med Gennemsnitsindtægten i de tidligere nævnte tre Skatteaar.

Merindkomstskatteskalaen for Selskaber er udarbejdet paa en saadan Maade, at Merindkomstskatten vil overstige Tillægsskatten, naar mere end 25—33 pCt. af Indkomsten er Merindkomst, saaledes at jo større Indkomsten bliver i Forhold til Aktiekapitalen, jo tidligere træder Merindkomstskatten i Virksomhed, og med jo større Sats skal den opkræves.

Det forventes, at det samlede Udbytte af denne Skatteudskrivning vil blive ca. 25 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen vil falde paa Personer og Halvdelen paa Selskaber og Foreninger.

Jeg tør vel gaa ud fra, at Lovforslagets Bestemmelser vil finde almindelig Tilslutning i de Kredse, hvor man med saa stor Styrke hævder, at der er Virksomheder, hvor Indtægtsstigningen er for voldsom og Udbyttet alt for stort.

Merindkomstskatten og Tillægsskatten, der skal udredes af Selskaber, Foreninger og Dødsboer, foreslaas betalt for hele Aaret den 1. September 1937, hvorimod de nævnte Skatter for Personer fordeles til Betaling med Halvdelen den 1. September 1937 og Halvdelen den 1. Februar 1938.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringstillæg).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5791. Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4966).

Sagen sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa at søge at raade Bod paa den for Tjenestemændene mindre heldige Bestemmelse i Tjenestemandsløven, at Reguleringstillægget ikke stiger, naar det af Det statistiske Departement udregnede Pristal ligger mellem 2 427 og 2 842 Kr. Det i Januar i Aar udregnede Pristal var jo 2 710, og hvis der havde gjaldt det samme ved Pristallets Stigning ud over 2 427 som ved dets Stigning indtil 2 427, nemlig at hver Gang Pristallet steg med 104 Kr., skulde Reguleringstillægget stige med en Portion, skulde det nuværende Pristal medføre en Forhøjelse af Reguleringstillægget med 2—3 Portioner. Da der jo faktisk er sket Prisstigninger, og Lønningerne i det private Erhvervsliv ved Overenskomstforhandlinger og paa anden Maade er forhøjet, var det ikke unaturligt, at Tjenestemændene fremkom med Ønske om Forhøjelse af Reguleringstillægget. Man ønskede det forhøjet med to Portioner. Under Forhandlingerne med Finansministeren enedes man imidlertid om en Forhøjelse af Tillægget med een Portion, dog saaledes, at de lavest lønnede skulde have en lidt større Forhøjelse.

Der er Grund til at takke den højtærede Finansminister for dette Forhandlingsresultat, og Tjenestemændenes Forstaaelse af Statens finansielle Stilling for Øjeblikket maa ogsaa i høj Grad paaskønnes. Saaledes som Forholdene nu ligger efter disse Aftaler og Forhandlinger mellem Tjenestemandsgenerationernes Repræsentanter og Finansministeriet, skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtigt Behandling i dette høje Ting.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Minister allerede har faaet Tak for fra Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, gaar jo ud paa at ændre Tjenestemandslønningslovens § 91, nemlig det Afsnit, der handler om Reguleringstillægget, idet Reguleringstillægget ved Løven laa fast uden Hensyn til, om Udgiftstallet steg fra 2 427 til 2 842. Bestemmelsen om denne Fastlæggelse var, saa vidt jeg husker, noget, der kom ind i Lønningsloven af 1927, den blev overført til Lønningsloven af 1931, og da man gennemførte denne sidstnævnte, var vist alle de store Partier enige om netop den Affattelse, Løven da fik. Nu foreslaar den højtærede Finansminister imidlertid at opgive Fastlæggelsen og at ændre Reguleringstillæggets Størrelse, saaledes at dette Tillæg bliver lidt større procentvis for de